

**СУЧАСНИЙ ПОГЛЯД НА АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ МЕХАНІЗМ
ОСКАРЖЕННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ ВІДКРИТИХ ТОРГІВ У СФЕРІ
ПУБЛІЧНИХ ЗАКУПІВЕЛЬ В УКРАЇНІ****A MODERN PERSPECTIVE ON THE ADMINISTRATIVE-LEGAL MECHANISM
FOR CHALLENGING THE RESULTS OF OPEN TENDERS IN THE SPHERE
OF PUBLIC PROCUREMENT IN UKRAINE**

У статті досліджено сучасний стан адміністративно-правового механізму оскарження результатів відкритих торгів у сфері публічних закупівель в Україні. Розкрито його правову природу як спеціального інструменту адміністративного захисту прав і законних інтересів учасників закупівельних процедур, визначено основні структурні елементи такого механізму та запропоновано авторське його розуміння як нормативно впорядкованої системи адміністративно-правових засобів, суб'єктів, юридичних фактів і процедурних дій, спрямованих на перевірку правомірності рішень, дій чи бездіяльності замовника й усунення встановлених порушень. Проаналізовано нормативно-правові та інституційні засади оскарження результатів відкритих торгів, особливості адміністративно-правового статусу Антимонопольного комітету України як органу оскарження, а також правове становище замовника і суб'єкта оскарження. Окрему увагу приділено підставам виникнення права на звернення зі скаргою, порядку та строкам її подання, процедурі розгляду, процесуальним правам учасників і межах владних повноважень органу оскарження. Доведено, що оскарження результатів відкритих торгів виконує одночасно правозахисну, контрольну й коригувальну функції, забезпечуючи адміністративно-правову рівновагу між дискреційними повноваженнями замовника та гарантіями належного захисту прав учасників закупівельної процедури. З'ясовано адміністративно-правові наслідки задоволення скарги, серед яких скасування неправомірних рішень замовника, усунення встановлених порушень, відновлення порушених прав учасника та коригування подальшого перебігу відкритих торгів. Обґрунтовано, що ефективність такого механізму залежить не лише від нормативного закріплення права на оскарження, а й від передбачуваності правозастосовної практики, належного обґрунтування рішень органу оскарження, дотримання процесуальних гарантій та фактичного виконання прийнятих рішень. Сформульовано напрями вдосконалення відповідного адміністративно-правового регулювання, орієнтовані на підвищення правової визначеності, послідовності процедур, ефективності захисту прав учасників і належного функціонування системи публічних закупівель.

Ключові слова: публічні закупівлі, відкриті торги, оскарження, Антимонопольний комітет України, замовник, суб'єкт оскарження.

© ДРОЗД О.Ю. – доктор юридичних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України, головний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії з проблем управління правоохоронною діяльністю та її психологічного супроводження навчально-наукового інституту післядипломної освіти (Національна академія внутрішніх справ) <https://orcid.org/0000-0002-4514-6594>

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)

The article examines the current state of the administrative-legal mechanism for challenging the results of open tenders in the sphere of public procurement in Ukraine. It elucidates the mechanism's legal nature as a specialized instrument for the administrative protection of the rights and legitimate interests of procurement participants, identifies its key structural elements, and proposes an original conceptualization of the mechanism as a legally regulated system comprising administrative-legal instruments, subjects, legal facts, and procedural actions aimed at verifying the lawfulness of the contracting authority's decisions, actions, or omissions and rectifying established violations. The study analyzes the regulatory and institutional framework for challenging open tender results, the specific administrative-legal status of the Anti-Monopoly Committee of Ukraine as the review body, and the legal standing of both the contracting authority and the complainant. Particular attention is paid to the grounds for filing a complaint, the submission procedure and timeframes, the review process, the procedural rights of participants, and the scope of the review body's authority. It is demonstrated that the process of challenging open tender results simultaneously performs protective, supervisory, and corrective functions, thereby ensuring an administrative-legal balance between the contracting authority's discretionary powers and the guarantees of adequate protection for procurement participants' rights. Finally, the article outlines the administrative-legal consequences of upholding a complaint, including the annulment of unlawful decisions by the contracting authority, the rectification of established violations, the restoration of the participant's infringed rights, and the adjustment of the subsequent course of the open tender. It is argued that the effectiveness of such a mechanism depends not only on the statutory establishment of the right to appeal but also on the predictability of law enforcement practice, the proper substantiation of decisions by the review body, adherence to procedural safeguards, and the actual implementation of the decisions adopted. Directions for improving the relevant administrative-legal regulation are formulated, aimed at enhancing legal certainty, procedural consistency, the effectiveness of protecting the rights of participants, and the proper functioning of the public procurement system.

Key words: *public procurement, open tenders, appeal, Anti-Monopoly Committee of Ukraine, contracting authority, appellant.*

Вступ. Сучасний розвиток публічних закупівель в Україні зумовлює необхідність переосмислення адміністративно-правових засобів захисту прав учасників відкритих торгів, оскільки ефективність закупівельної процедури визначається не лише дотриманням встановленого порядку її проведення, а й наявністю ефективного механізму реагування на неправомірні рішення, дії чи бездіяльність замовника. Особливої актуальності це набуває в умовах трансформації нормативної основи публічних закупівель, коли загальні положення Закону України «Про публічні закупівлі» поєднуються зі спеціальними правилами здійснення закупівель у період воєнного стану та поступовим формуванням нової законодавчої моделі. За таких обставин адміністративне оскарження виконує не лише правозахисну, а й гарантійну та коригувальну функції, забезпечуючи можливість перевірки правомірності формування результатів відкритих торгів до настання незворотних правових наслідків.

Окремі аспекти цієї проблематики вже стали предметом наукових досліджень. М. М. Батенчук досліджував ефективність способів захисту прав суб'єктів господарювання в публічних закупівлях, А. В. Денисова та С. О. Баранов – адміністративно-правове регулювання державного контролю та правові засоби вирішення закупівельних спорів, А. Карапетян – концептуальні засади й елементи адміністративно-правового механізму публічних закупівель. Ю. О. Оврамець зосередив увагу на адміністративних процедурах публічних закупівель та процедурі їх оскарження, А. М. Довбенко – на адміністративно-правових засадах розгляду Антимонопольного комітету України (далі – АМКУ) скарг про порушення закупівельного законодавства, а М. В. Одуха – на адміністративно-правовому статусі органів, які здійснюють публічне адміністрування в цій сфері.

Водночас недостатньо комплексно дослідженим залишається саме адміністративно-правовий механізм оскарження результатів відкритих торгів як цілісна система, що охоплює його правову природу, суб'єктний склад, підстави та процедуру оскарження, юридичні наслідки рішень органу оскарження, а також проблеми їх реалізації та напрями подальшого вдосконалення. Саме на вирішення цього наукового завдання спрямоване подальше дослідження.

Мета статті – комплексно дослідити адміністративно-правовий механізм оскарження результатів відкритих торгів у сфері публічних закупівель в Україні, розкрити його правову природу, нормативні й інституційні засади, підстави та процедуру оскарження, адміністративно-правові наслідки рішень органу оскарження, а також визначити основні проблеми його функціонування та обґрунтувати напрями подальшого вдосконалення.

Результати дослідження. Адміністративно-правовий механізм оскарження результатів відкритих торгів доцільно розглядати не як сукупність формальних правил подання скарги, а як спеціальний правозахисний механізм адміністративно-юрисдикційного характеру, дія якого виникає в межах нормативно врегульованої процедури публічної закупівлі. Його адміністративно-правова природа виявляється передусім у тому, що перевірка правомірності рішення, дії чи бездіяльності замовника здійснюється спеціально уповноваженим державним органом – Антимонополіїним комітетом України, а результат такого розгляду набуває форми обов'язкового для відповідних суб'єктів рішення. Законодавче визначення суб'єкта оскарження також пов'язує можливість застосування цього механізму не з абстрактною незгодою учасника з результатами торгів, а з наявністю порушеного права чи охоронюваного законом інтересу внаслідок рішення, дії або бездіяльності замовника [1]. Отже, юридичним ядром такого механізму є перевірка законності формування результату конкурентної процедури та відновлення правового становища її учасника у випадку встановлення порушення.

Призначення досліджуваного механізму, на нашу думку, має подвійний характер: індивідуально-захисний, оскільки він спрямований на поновлення прав конкретного учасника, та публічно-гарантійний, оскільки одночасно забезпечує дотримання встановленого державою порядку конкурентного визначення результатів закупівлі. Саме ця ознака дозволяє відмежувати оскарження від державного контролю чи моніторингу закупівель.

Воно ініціюється заінтересованою особою, яка обґрунтовує порушення власного права або інтересу, та спрямовується на усунення конкретного порушення ще в межах незавершеної закупівельної процедури. Відповідно, структуру адміністративно-правового механізму оскарження результатів відкритих торгів утворюють нормативний елемент (правові приписи), суб'єктний (суб'єкт оскарження, замовник, орган оскарження), юридико-фактичний (рішення, дія чи бездіяльність, що порушують право), процедурний (ініціювання та розгляд скарги) і результативний (обов'язкове рішення та юридичне усунення встановленого порушення) елементи. У науковій літературі звернення до АМКУ обґрунтовано характеризується саме як спеціальний спосіб захисту, здатний забезпечити відновлення порушеного становища ще на стадії проведення закупівлі [2, с. 42; 3, с. 76; 4, с. 34].

З огляду на викладене вище, пропонуємо адміністративно-правовим механізмом оскарження результатів відкритих торгів розуміти нормативно впорядковану систему адміністративно-правових засобів, суб'єктів, юридичних фактів і процедурних дій, за допомогою яких за ініціативою особи, право чи законний інтерес якої порушено під час визначення результатів відкритих торгів, уповноважений державний орган здійснює перевірку правомірності відповідних рішень, дій чи бездіяльності замовника та приймає обов'язкове рішення, спрямоване на усунення виявленого порушення і відновлення законного перебігу закупівлі.

Практичне значення такого підходу підтверджують і офіційні показники. Протягом 2025 року до Комісії АМКУ надійшло 9783 скарги, було прийнято 6455 рішень про їх повне або часткове задоволення, а сукупна очікувана вартість процедур закупівель, у яких Комісія зобов'язала усунути порушення, становила 55,72 млрд грн [5]. Такі показники дають підстави оцінювати цей механізм не як допоміжну процедуру закупівель, а як самостійний адміністративно-правовий інструмент коригування неправомірно сформованого результату відкритих торгів.

Нормативно-правова основа оскарження результатів відкритих торгів станом на 2026 рік характеризується своєрідною перехідною моделлю. Закон України «Про публічні закупівлі» від 25 грудня 2015 року № 922-VIII залишається чинним до 24 березня 2027 року [1]. Водночас 24 червня 2026 року набрав чинності новий Закон України «Про публічні закупівлі» від 27 травня 2026 року № 4888-IX, окремі положення якого вже введено в дію [6]. Безпосередньо для відкритих торгів у період воєнного стану зберігають значення Особливості, затверджені постановою Кабінету Міністрів України № 1178, чинна редакція яких діє з 1 вересня 2026 року, де пункт 55 цього акта прямо встановлює, що оскарження відкритих торгів здійснюється відповідно до статті 18 Закону з урахуванням установлених Особливостями правил [7]. Отже, нормативне регулювання досліджуваного механізму сьогодні має багаторівневий характер, де загальна законодавча констrukція оскарження доповнюється спеціальним режимом проведення відкритих

торгів. На нашу думку, така нормативна взаємодія вимагає особливо чіткого розмежування норм, що визначають загальний статус учасників оскарження, та положень, які конкретизують їх реалізацію в окремій процедурі.

Центральною інституцією цього механізму є Антимонопольний комітет України. Стаття 1 Закону України «Антимонопольний комітет України» визначає АМКУ державним органом зі спеціальним статусом, одним з напрямів діяльності якого є забезпечення державного захисту конкуренції у сфері публічних закупівель [8].

Водночас у відносинах оскарження Комітет набуває спеціальної адміністративно-юрисдикційної функції, для неупередженого й ефективного захисту прав осіб, пов'язаних з участю в закупівлях, у його структурі функціонує Комісія з розгляду скарг про порушення законодавства у сфері публічних закупівель, а її рішення приймаються від імені АМКУ. Такий статус дозволяє говорити про функціональне відокремлення діяльності АМКУ як органу оскарження від його загальних контрольних повноважень у сфері економічної конкуренції. Подібний підхід підтримується і в науковій літературі, де діяльність Комітету у сфері закупівель розглядається як самостійний напрям забезпечення захисту прав учасників і дотримання конкурентних засад закупівельного процесу.

Слід зазначити, що правове становище замовника та суб'єкта оскарження в межах цього механізму є різним за змістом, але процесуально взаємопов'язаним. Суб'єктом оскарження визнається фізична чи юридична особа, яка звертається до органу оскарження для захисту власного права або охоронюваного законом інтересу, порушеного рішенням, дією чи бездіяльністю замовника [1]. Водночас замовник зберігає первинну компетенцію щодо прийняття рішень у процедурі відкритих торгів, однак їх законність може бути перевірена органом оскарження, який вправі встановити наявність порушення, зобов'язати повністю або частково скасувати рішення, усунути дискримінаційні умови чи інше порушення, а за неможливості його виправлення – відмінити процедуру закупівлі [9, с. 364]. Таким чином, АМКУ не підміняє замовника в здійсненні закупівельної компетенції, а здійснює її зовнішню перевірку в межах визначених законом правозахисних повноважень. Практичне значення такого контролю добре ілюструють дані АМКУ за II квартал 2026 року майже 90% скарг щодо недостатньо обґрунтованого скасування замовниками процедур закупівель було задоволено [10]. Цей показник, на нашу думку, демонструє, що інституційна модель оскарження виконує не формальну, а реальну коригувальну функцію щодо адміністративних рішень замовника.

Своєю чергою підставою для адміністративного оскарження результатів відкритих торгів є не власне факт незгоди учасника з рішенням замовника, а таке рішення, дія чи бездіяльність, якими порушено його право або охоронюваний законом інтерес у процедурі закупівлі. Найбільш характерними для стадії визначення результатів торгів є неправомірне відхилення тендерної пропозиції скаржника, невідхилення пропозиції іншого учасника за наявності передбачених законодавством підстав, визначення переможцем учасника, пропозиція якого не відповідає встановленим вимогам, а також необґрунтована відміна відкритих торгів [11, с. 10–12]. Це підтверджується й практикою АМКУ. Так, Комісія окремо звертає увагу на випадки, коли замовники неправомірно відхиляють пропозиції через документи чи відомості, яких фактично не вимагала тендерна документація, або, навпаки, визначають переможцем учасника, тендерна пропозиція якого не відповідає її умовам [12]. У цьому власне й полягає ключова ознака предмета оскарження результату відкритих торгів, адже перевірі підлягає не господарська доцільність вибору замовника, а юридична правомірність способу, яким сформовано кінцевий результат конкурентної процедури.

Реалізація права на оскарження підпорядкована чітким процедурним і часовим межах. У чинній на 2026 рік моделі скарга подається в електронній формі через електронну систему закупівель, а за її подання справляється плата. Особливе значення для оскарження саме результатів відкритих торгів має правило пункту 59 Особливостей № 1178, де рішення, дії чи бездіяльність замовника, що відбулися після оцінки тендерних пропозицій, можуть бути оскаржені протягом п'яти днів з дати, коли суб'єкт дізнався або повинен був дізнатися про порушення своїх прав, але обов'язково до дня укладення договору про закупівлю. Рішення про відміну відкритих торгів може бути оскаржене протягом 10 днів з дати його оприлюднення [7].

Отже, право на скаргу фактично виникає за сукупності трьох юридичних передумов: 1) наявності рішення, дії чи бездіяльності замовника; 2) порушення ними індивідуалізованого права або законного інтересу суб'єкта; 3) дотримання встановленого строку звернення. Такий підхід дисциплінує процедуру, де механізм оскарження не перетворюється на засіб абстрактної перевірки закупівлі, а активується лише за наявності конкретного правового конфлікту.

Після внесення скарги до реєстру орган оскарження в строк, що не перевищує двох робочих днів, приймає рішення про її прийняття до розгляду або про залишення без розгляду, де сама скарга розглядається протягом семи робочих днів, а за наявності обґрунтованих підстав цей строк може бути продовжений до дванадцяти робочих днів. Замовники, учасники й інші визначені суб'єкти на вимогу органу оскарження повинні надати через електронну систему закупівель необхідні документи, інформацію та матеріали. Особливо важливо, що після оприлюднення скарги замовнику заборонено вчиняти дії чи приймати рішення щодо процедури закупівлі, за винятком дій, спрямованих на усунення зазначеного в скарзі порушення, а укладення договору під час оскарження прямо забороняється [13, с. 110]. Саме ця конструкція, на нашу думку, надає адміністративному оскарженню превентивно-відновлювального характеру: механізм не лише створює можливість перевірити правомірність уже прийнятого рішення, а й тимчасово перешкоджає його остаточному юридичному закріпленню до вирішення спору. У такому розумінні ефективність адміністративної процедури оскарження визначається не кількістю прийнятих скарг, а здатністю своєчасно зупинити реалізацію потенційно неправомірного результату відкритих торгів і зберегти реальну можливість поновлення порушеного права учасника [14, с. 613].

Також варто звернути увагу на те, що рішення органу оскарження щодо результатів відкритих торгів має не лише констатуюче, а передусім правовідновлювальне значення, оскільки встановлення порушення поєднується з визначенням обов'язкових дій для замовника заходів його усунення. За результатами розгляду скарги орган оскарження може зобов'язати замовника повністю або частково скасувати прийняте рішення, усунути порушення, а в разі задоволення скарги – відновити процедуру закупівлі з моменту попереднього законного рішення чи правомірної дії.

Для оскарження саме результатів відкритих торгів це означає можливість скасування неправомірного відхилення тендерної пропозиції або рішення про визначення переможця, після чого замовник повинен повернутися до тієї стадії процедури, на якій ще зберігався її правомірний перебіг. Показовим є рішення комісії АМКУ від 13 листопада 2024 року № 18349-р/пк-пз щодо закупівлі ДП «Медичні закупівлі України», яким замовника було зобов'язано скасувати рішення про відхилення тендерної пропозиції скаржника [15]. На наш погляд, у цьому виявляється принципова особливість адміністративно-правового впливу органу оскарження, де АМКУ не перебирає на себе компетенцію замовника і не визначає переможця замість нього, а юридично усуває неправомірне рішення та повертає закупівельну процедуру до стану, з якого подальше визначення її результату має відбуватися відповідно до закону. Така модель одночасно забезпечує захист індивідуального права учасника і зберігає функціональну самостійність замовника.

Юридична дієвість такого правовідновлення забезпечується обов'язковим характером рішення органу оскарження. Так, відповідно до ст. 18 Закону України «Про публічні закупівлі» воно набирає чинності з дня прийняття та є обов'язковим для замовника й інших осіб, яких стосується, а якщо рішення не оскаржено до суду, воно має бути виконане не пізніше 30 днів з дня його прийняття [1]. Водночас фактичним наслідком виконання є не лише формальне скасування окремого адміністративного рішення, а зміна юридичної траєкторії відкритих торгів, де учасник може бути повернений до розгляду, попередньо визначений переможець – втратити відповідний статус, а замовник – отримати обов'язок повторно здійснити необхідну дію з дотриманням установлених вимог. Саме тому в науковій літературі функціонування АМКУ як органу оскарження пов'язується із забезпеченням реального захисту прав учасників і коригуванням порушень у межах закупівельної процедури. Вважаємо, що адміністративно-правовий наслідок задоволення скарги слід розуміти ширше за скасування неправомірного акта замовника, адже це відновлення законного порядку формування результату відкритих торгів, за якого порушене право учасника поновлюється не шляхом автоматичного надання йому статусу переможця, а шляхом створення правових умов для повторного й правомірного вирішення питання про результат закупівлі.

Здійснений аналіз чинного регулювання та практики органу оскарження дає підстави виокремити такі основні проблеми адміністративно-правового механізму оскарження результатів відкритих торгів: 1) повторюваність однотипних неправомірних рішень замовників щодо відхилення тендерних пропозицій і застосування механізму усунення невідповідностей. У звіті комісії АМКУ за 2025 рік серед типових порушень прямо названо неправомірне відхилення пропозицій без надання учаснику передбаченої можливості усунути невідповідності, відхилення через формальні помилки та неправомірне відхилення переможців через документи, подання яких законодавством не вимагалось [16], ці проблеми стали також предметом окремого узагальнення практики застосування пунктів 43 і 44 особливостей № 1178; 2) процедурна вразливість самого суб'єкта оскарження, адже АМКУ відносить до поширених помилок ненадання доказів

порушення права, відсутність належного обґрунтування, пропуск установленого строку та заявлення вимог, що сягають за межі компетенції органу оскарження; 3) недостатня превентивна дія сформованої практики, адже, попри систематичне узагальнення рішень комісії, АМКУ 2026 року знову констатував типовість та повторюваність одних і тих самих порушень, що свідчить про необхідність посилення не лише правовідновлювальної, а й орієнтуючої функції практики органу оскарження; 4) окремою проблемою залишається виконання прийнятого рішення, адже невиконання рішень органу оскарження включено АМКУ до переліку типових порушень замовників, хоча такі рішення є обов'язковими та за загальним правилом мають бути виконані не пізніше 30 днів, а їх невиконання тягне адміністративну відповідальність керівника замовника за ст. 164-14 КУпАП [17].

Відповідно, подальше вдосконалення досліджуваного механізму, має здійснюватися за такими напрямками: 1) надати узагальненій практиці АМКУ більш вираженого орієнтуючого значення шляхом її систематизації за видами спорів щодо результатів відкритих торгів та запровадження обов'язку мотивувати істотний відступ від раніше сформованого підходу в аналогічних фактичних обставинах; 2) конкретизувати стандарт належного обґрунтування скарги через чітку послідовність (порушене право, неправомірне рішення замовника, доказ, причинний зв'язок, вимога скаржника), що зменшить кількість випадків, коли право на адміністративний захист фактично втрачається через помилки у формуванні скарги; 3) закріпити в методичних рекомендаціях АМКУ уніфіковані критерії оцінювання найбільш конфліктних ситуацій під час відхилення пропозицій, визначення переможця та застосування механізму усунення невідповідностей, використовуючи накопичену комісією практику як засіб попередження, а не лише подальшого виправлення порушень; 4) посилити контроль саме за фактичним виконанням рішення органу оскарження. Показово, що новим Законом України «Про публічні закупівлі» № 4888-IX, який загалом вводиться в дію з 24 березня 2027 року, уже передбачено обов'язок замовника протягом трьох робочих днів після виконання рішення оприлюднити інформацію про вжиті заходи разом з документальним підтвердженням. Вважаємо такий підхід обґрунтованим, адже адміністративно-правовий механізм оскарження має завершуватися не прийняттям рішення АМКУ як таким, а підтвердженням усунення порушення та фактичним відновленням законного порядку визначення результату відкритих торгів.

Висновок. Проведений аналіз дає підстави визначити адміністративно-правовий механізм оскарження результатів відкритих торгів як взаємопов'язану систему правових норм, процедурних засобів і владних повноважень, за допомогою яких забезпечуються законність у сфері публічних закупівель і захист прав їх учасників. До його основних складових належать нормативна база, спеціальний адміністративно-правовий статус органу оскарження, правове становище замовника та суб'єкта оскарження, встановлені підстави й порядок подання скарги, процедура її розгляду, а також юридичні наслідки прийнятого рішення. Антимонопольний комітет України в межах цього механізму не здійснює функції замовника, а перевіряє правомірність його рішень, дій чи бездіяльності та, у разі встановлення порушення, забезпечує можливість скасування неправомірного рішення, усунення допущених порушень і відновлення законного порядку визначення результатів відкритих торгів. Водночас реальна дієвість такого механізму залежить не лише від формального закріплення права на оскарження, а й від сталої та передбачуваної практики органу оскарження, належного обґрунтування рішень, дотримання процесуальних гарантій учасників та їх фактичного виконання. У зв'язку з цим подальший розвиток адміністративно-правового регулювання доцільно спрямувати на уніфікацію підходів до вирішення типових спорів, конкретизацію вимог до обґрунтування скарг, посилення превентивного значення узагальненої практики АМКУ та вдосконалення контролю за виконанням його рішень, що має сприяти підвищенню правової визначеності, ефективності адміністративної процедури та рівня гарантування прав учасників публічних закупівель.

Список використаних джерел

1. Про публічні закупівлі : Закон України від 25 груд. 2015 р. № 922-VIII. *Верховна Рада України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/922-19#Text>.
2. Батенчук М. М. Ефективність способів захисту прав суб'єктів господарювання у публічних закупівлях. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2024. Вип. 4. С. 39–44. DOI: 10.32844/2618-1258.2024.4.7. URL: https://www.nvppp.in.ua/vip/2024/4/4_2024.pdf.
3. Денисова А. В., Баранов С. О. Адміністративно-правове регулювання здійснення державного контролю у сфері публічних закупівель. *Південноукраїнський правничий часопис*.

2024. № 3. С. 75–79. DOI: 10.32850/sulj.2024.3.14. URL: https://sulj.oduvs.od.ua/archive/2024/3/3_2024.pdf.

4. Карапетян А. Адміністративно-правовий механізм публічних закупівель: концептуальні засади та складові елементи. *Актуальні проблеми правознавства*. 2026. № 1 (45). С. 31–36. URL: <https://appj.wunu.edu.ua/index.php/appj/article/view/2257/2276>.

5. Звіт, що містить аналіз функціонування системи публічних закупівель та узагальнену інформацію про результати здійснення контролю у сфері закупівель за 2025 рік. 31.03.2026. Київ : Міністерство економіки, докільля та сільського господарства України, 88 с. URL: <https://me.gov.ua/download/8ac36f28-ea69-4cad-b8d5-fae54811a0c8/file.pdf>.

6. Про публічні закупівлі : Закон України від 27 трав. 2026 р. № 4888-IX *Урядовий кур'єр*. 2026. № 143. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4888-20#Text>.

7. Про затвердження особливостей здійснення публічних закупівель товарів, робіт і послуг для замовників, передбачених Законом України «Про публічні закупівлі», на період дії правового режиму воєнного стану в Україні та протягом 90 днів з дня його припинення або скасування : постанова Кабінету Міністрів України від 12 жовт. 2022 р. № 1178. *Верховна Рада України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1178-2022-%D0%BF#Text>.

8. Про Антимонопольний комітет України : Закон України від 26 листоп. 1993 р. № 3659-XII. *Верховна Рада України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3659-12#Text>.

9. Одуха М. В. Адміністративно-правовий статус адміністративних органів, які здійснюють публічне адміністрування публічних закупівель в Україні. *Право і суспільство*. 2024. № 2. С. 361–366. DOI: 10.32842/2078-3736/2024.2.50. URL: https://www.pravoisuspiilstvo.org.ua/archive/2024/2_2024/2_2024.pdf.

10. В АМКУ відбувся брифінг щодо діяльності Органу оскарження. *Антимонопольний комітет України*. 8 лип. 2026 р. URL: <https://amcu.gov.ua/news/v-amku-vidbuvsia-bryfinh-shchodo-diiialnosti-orhanu-oskarzhennia>.

11. Оврамець Ю. О. Адміністративно-правові процедури публічних закупівель в Україні. *Адміністративне право і процес*. 2018. № 3 (22). С. 4–17. DOI: 10.17721/2227-796X.2018.3.01. URL: <https://applaw.net/index.php/journal/article/view/1/1>.

12. Довбенко А. М. Адміністративно-правові засади розгляду Антимонопольним комітетом України скарг про порушення законодавства у сфері публічних закупівель : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Київ, 2017. 19 с. URL: https://ssaals.com.ua/wp-content/uploads/2017/11/%D0%B0%D1%80%D0%B5%D1%84_%D0%BA%D0%BE%D1%80_%D0%94%D0%BE%D0%B2%D0%B1%D0%B5%D0%BD%D0%BA%D0%BE_%D0%BE%D1%81%D0%BD%D0%BE%D0%B2%D0%B0_%D1%81%D0%B0%D0%B9%D1%82-%D0%BD%D0%BE%D0%B2%D0%B8.pdf.

13. Оврамець Ю. О. Адміністративна процедура оскарження публічних закупівель в Антимонопольному комітеті України. *Visegrad Journal on Human Rights*. 2018. № 3. С. 108–113. URL: https://journal-vjhr.sk/wp-content/uploads/2021/01/2018_3_2.pdf.

14. Денисова А. В., Баранов С. О. Правові засоби розв'язання спорів в процесі здійснення публічних закупівель. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2025. № 1. С. 610–614. DOI: 10.32782/2524-0374/2025-1/142. URL: https://www.lsej.org.ua/1_2025/144.pdf.

15. Представники АМКУ та громадськості обговорили питання закупівель для пацієнтів з орфанними захворюваннями. *Антимонопольний комітет України*. 20 груд. 2024 р. URL: <https://amcu.gov.ua/news/predstavnyky-amku-ta-hromadskosti-obhovoryly-pytannia-zakupivel-dlia-patsientiv-z-orfannymy-zakhvoriuvanniamy>.

16. Звіт про діяльність Комісії Антимонопольного комітету України з розгляду скарг про порушення законодавства у сфері публічних закупівель у 2025 році : затв. Антимонопольним комітетом України, протокол засідання від 5 берез. 2026 р. № 9, п. 7. Київ, 2026. 19 с. URL: <https://amcu.gov.ua/static-objects/amcu/sites/1/uploaded-files/zvit-komisiyi-za-2025-rik-pisliaiud-litred-ta-priimostat.pdf>.

17. Кодекс України про адміністративні правопорушення : Закон України від 7 груд. 1984 р. № 8073-X. *Верховна Рада України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/8073-10>.

Дата першого надходження статті до видання: 08.05.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 29.05.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 15.06.2026